

maa sige, at man formaar ikke at gaa til Bunds i dem ... (*Rørdam*: Det er sandt!), ja, det er det — men trods det have vi dog alle efter fattig Lejlighed hidtil søgt at arbejde de Sager, vi beskæftige os med, saaledes igennem, at vi mente efter det Standpunkt, vi vare naaede til, selv at kunne tage Ansvaret for de Forslag, vi stillede, eller ogsaa — for det er jo ogsaa en Mulighed — for, at vi helt lode være at stille Forslag; det kan man nemlig ogsaa gøre. Men det ærede Medlem har nu fulgt den anden Vej, den, saa vidt jeg kan skønne, i det væsentlige at reproducere de Ændringsforslag, som ere fremkomne fra Haandværkets og Industriens Toldudvalg. Disse Ændringsforslag ere selvfølgelig af overordentlig vidtgaende Natur. Det er en Ønskeseddel fra protektionistisk Side, ligesom de Ændringsforslag, der ere foreslaaede af Socialdemokraterne og fra det ærede Medlem for Saksjøbing, ere en Ønskeseddel fra frihandelsvenlig Side. Jeg tror, det havde været mere praktisk af Haandværkets og Industriens Toldudvalg — men det er jo ikke min Sag at give de Herrer gode Raad —, hvis de Herrer havde luget lidt i den frodige, men noget vildtvoksende protektionistiske Have, som vi indføres i her, hvis de havde luget nogle af de kraftigste Vækster op og beskåret andre lidt, saaledes at der havde været gjort et Forsøg paa ud af det hele at faa noget, der dog var Mulighed for at iværksætte, og som nærmede sig en lille Smule til det, de Herrer protektionistiske Meningsfæller i Landstinget og Toldkommissionen tidligere have opstillet. Men i Stedet derfor have de givet os noget, der vokser himmelhøjt over alt det, vi nogen Sinde fra den Side have set.

Jeg skal ellers ikke gaa ind paa Enkeltheder med Hensyn til Forslagene fra det ærede Medlem for Horsens. Jeg har allerede berørt Forslaget om Chokoladen. Jeg skal endnu blot antyde et andet som Eksempel paa, hvilken protektionistisk Bersærkergang det ærede Medlem har befundet sig i. Han har foreslaaet en Forhøjelse paa tørrede Cikorierødder, paa hvilke der allerede nu er en Told, der er omtrent lig med et fuldstændigt Indførselsforbud, og med Hensyn til hvilket Regeringen har foreslaaet en meget moderat Nedsættelse i Overensstemmelse med, hvad vi i 1897 bleve enige om her. Tolden er nu 6 Øre pr. Kilo og foreslaas nedsat til 4 Øre. De 4 Øre ere, som sagt, en ganske overordentlig høj Told efter Værdien, hvor høj kan man ikke sige, for det er

meget vanskeligt at bedømme Værdien af en Vare, der, praktisk set, er saa godt som udespærret. For denne Vare have vi fra Cikoriefabrikanterne eller rettere Cikorietørrerierne et Andragende i Bilagene, hvori disse Tørrerier selv fremføre deres Ønsker, og de gaa da fornuftigvis ikke højere end til at bevare den nuværende Told af 6 Øre pr. Kilo. Det er enstyvende med et Indførselsforbud, en dejligere Tilstand kan man da ikke naa selv efter protektionisk Anskuelse, end at det er ens Konkurrenter i Udlandet fuldkommen forbudt at indføre Varen i Landet. Ikke desto mindre har det ærede Medlem for Horsens sagt: „jen te“ og har foreslaaet en Told af 10 Øre pr. Kilo eller 4 Øre over, hvad selve Cikorietørrerierne ønske! Og dette kan endda ikke være nogen Forglemmelse, thi jeg erindrer tydeligt, at det ærede Medlem under Toldudvalgets Forhandlinger er blevet gjort opmærksom derpaa.

Jeg tør nu ikke opholde det høje Ting længere, men vil blot til Slutning sige, at Forslaget, saaledes som det nu foreligger, Regeringsforslaget med de foreslaaede Ændringer, efter min Opfattelse er fra dette Tings Standpunkt et frisindet og godt Grundlag, vi kunne være bekendt at arbejde paa og være bekendt at sende op til det andet Ting. Jeg har i Dag med Nødvendighed maattet dvæle navnlig ved Ændringerne; men langt de største Fremskridt fra det bestaaende findes allerede i den højtærede Finansministers Forslag, dette Forslag, som allerede ved sin Fremkomst bød ca. 12 Mill. Kr. Toldnedsættelser og til Gengæld kun fordrede $3\frac{1}{2}$ Millioners Forhøjelse paa Tolden, deraf saa godt som alt paa Luksusartikler, og i øvrigt bød Compensation ved en Stempelafgift paa kostbarere Drikkevarer og ved en Forhøjelse af Arveafgiften, mens ca. 2 Mill. Kr. blev udækkede. Det er, gentager jeg, et smukt og forsvarligt finansielt Grundlag, set fra dette Tings Standpunkt. Vi have ofte her i dette Ting vedtaget Toldlovforslag, der ikke have nærmet sig saa meget til Folketingets ideale Krav med Hensyn til et Toldlovforslags finansielle Resultat som dette.

Saa siger man, at det er uantageligt for Industrien, at det vil ødelægge en meget stor Del af dansk Industri, og at man skærer bort hensynsløst uden tilbørligt at have undersøgt, hvad Industrien kan taale, og hvad den ikke kan taale. Jeg tror, at denne Anklage kunne vi med god Samvittighed tilbagevise. Ikke alene i Toldkom-